

Rokopisi se ne vračajo

Odkar so vključeni v poljsko republiko, so se morali Ukrajinci zadovoljiti

s skoro povsem pasivno politiko. Stara generacija med njimi je vzgojena v starih avstrijskih smernicah. Saj je stara cesarska Avstrija v zadnjih letih prva na Ukrajine polagala velike nade. Ščuvala jih je na vso moč zoper Rusijo, prizadevajoč si, da iz vzhodne Galicije naprave nekaj Piemont, nekako iredentistično matico za rusko Ukrajino, za razkroj Rusije. Spričo tega so postali gališki Ukrajinci najhujši rusofobi; njihov cilj je bil, doseči s pomočjo centralnih sil uspehe na račun Rusije. Zato so med svetovno vojno ustanavljali ukrajinske legije, ki so se borile na avstrijski strani. Na avstrijski in nemški strani so se borili proti Rusiji tudi Poljaki, ki pa so bili obenem najhujši nasprotniki Malorusov, odnosno Ukrajincev v Galiciji, ker so zahtevali vso to deželo

Ukrajinska manjšina na Poljskem je, kakor smo že ugotovili, zelo močna. Ves povojni čas je poln njenih pritožb proti resničnemu ali samo domnevanemu zatiranju po poljski večini. Za zaledje pa ima sedaj veliko in nacionalno Ukrajinci v sestavi Sovjetske Rusije. Iz vseh teh razlogov je razumljivo, da opazujejo Poljaki s skrbno pozornostjo dogajanja v ukrajinskem taboru in da z nezaupanjem že v naprej odklanjajo zahtevo po ukrajinski nacionalni avtonomiji na Poljskem. Kljub svojemu stremeljenju da bi ostala kolikor mogoče oddaljena od sedanjih evropskih trenj, se je tako Poljska preko noči znašla v območju valov, ki jih je najnovejši razvojni povzročil na manjšinskih področjih.

Vrhovno poveljstvo je sredi objavilo: Včeraj smo nadaljevali ofenzivo v odseku Teruel in zavzeli vasi Pitarque in Villaluengo. Zavzeli smo še Illsuelo del Cid

Ob 18. je predsednik Munters zaključil razpravo in ugotovil, da se je pretežna večina delegatov izrazila za angleško odnošno francosko pobudo, ki stremi za tem, da se članicam Društva narodov pusti popolna svoboda za ureditev odnošajev s Italijo in Abesinijo. Z njegovim govorom je bila javna seja ob 18.30 zaključena.

Naši kraji in ljudje

Velika nada lega v grob

S prerano smrtjo inž. Saše Hadžija utrpeli naša znanost
veliko izgubo

Ljubljana, 12. maja.
V rodni univerzitetni profesorja dr. Jovana Hadžija je včeraj zavlada globoka žalost. Smrt je iztrgala iz njene srede sina inženjerja Sašo, ki je podlegel zavrtni bolezni v najlepši dobi, star šele 26 let.

Saša se je rodil 2. januarja 1912 v Zagrebu, od koder se je njegova rodina takoj po prevratu preselila v Ljubljano. Tu je absolvirala realno gimnazijo in se nato vpisal na tehniko, da je študiral kemijo. Del študija je absolvirala v Pragi. Bil je eden najnarednejših dijakov naše univerze in je letos v januarju položil di-

plomo z odliko. Med 123 dijakov, ki so doslej izšli iz kemičnega oddelka ljubljanske tehnike, je bil Saša trinajsti, ki je napravil izpit z odliko. Pečal se je nadalje za elektrotehniko in je kazal tudi na tem poprišču nenavaden talent. Zgradil je več dragocenih strojev, ki jih uporabljajo v kemičnem inštitutu, zato ni čudno, da mu je bilo že zdaj zagotovljeno mesto asistenta na univerzi. Pokojni Saša, ki je z njim naša univerza izgubila bodočega učnika morda svetovnega formata, je imel prirojen dar za jezika, saj je obvladal poleg slovenščine in srbohrvaščine še češčino, nemščino, italijanščino, francoščino, španščino in angleščino, učil pa se je še drugih.

Pred šestimi leti se ga je lotila zavrtna bolezen na ledvicah, ki ji je iskal leka najprej v Ljubljani in nato na zagrebški kliniki. Ko se je stanje nekoliko poslabšalo, se je podal k znamenitemu specialistu v Frankfurtu. Zal mu niso mogli več pomagati, bolezen je šla svojo pot. Z junaškim samozatajevanjem in vedrim optimizmom pa se je mladi Saša prebijal skozi življenje in se z nadčloveško energijo vrgel na študij. Prevelika vnaša pa je izpodkopala njegovo že itak zrahlo zdravlje in včeraj ob 16. je v državni bolnišnici prenehalo utripati njegovo mlado srce.

Za pokojnikom žalujejo poleg številnih prijateljev in znancev, ki jim je bil zmerom iskren in nesebičen tovariš, oče dr. Jovan Hadžij, profesor na ljubljanski univerzi, mati Gjurgijica in brat Dušan. Truplo pokojnega Saše so prepeljali v pravoslavno cerkev sv. Cirila in Metoda, od koder bo v petek ob 15. pogreb na pokopališče k Sv. Križu. Naj bo mlademu učenjaku lahka naša zemlja, veleugledni rodni izrekamo iskreno, globoko sožalje!

Presenečenje ob smrti Josipa Radeva

Vsi znanci so ga poznali le po lepem značaju

Ljubljana, 12. maja.
Tragična smrt Bolgara Josipa Radeva, o katerem smo včeraj poročali, da se je vrgele skozi okno policijske direkcije in obležal mrtev, je močno presenetila številne ljubljance, saj je bil Josip Radev v našem mestu dobro znan. Vsi znanci so osupli pred dejstvom, da bi bil ta mož mogel zaiti na pot kriminala. Prejeli smo pismo, v katerem izražajo pokojnikovi dobri znanci in prijatelji iskreno obžalovanje, da je ravno te dni, ko prinašajo bratje Bolgari med nas svojo »Rodno pesem«, prišlo do tega presenetljivega, žalostnega dogodka.

Josip Radev je bil iz imovite bolgarske družine. Živita se mati in brat. Josip je bil sosesestnik zadrugne imenja, ter je vedno prejel denar od doma. Tako ni bil v denarnih zadregah, a če bi tudi bil, bi mu bila pač pomagala v skrajni stiski zarobenka. Josip Radev je bil politični emigrant. V domovini je bil učitelj, potem pa je študiral na ljubljanski univerzi. Do vseh mej dostojen, finega obnašanja, v vsakem pogledu, umerjen, ni nikdar nikogar žalil, do deklet in žena je bil zlasti takten. O

njegovem značaju je zlasti pričevala njegova velika ljubezen do ptic. Pozimi je vedno kupoval semena, da je hranil ptičke v tivoljskih nasadih. Redno je zanje skrbel in je bil tudi ob najslabšem vremenu — n. pr. predlanskim v oktobru, ko je nastopila prerana snežna katastrofa — vedno prvi s hrano pri ptičkah.

One družine, pri katerih je bil na hrani, vedno o njegovem značaju in obnašanju je dobro povedati. Vse je tudi v redu plačal, kar mu je bilo mogoče pač le ob rednih dohodkih iz domovine saj s priložnostnimi dohodki ne bi bil zmogel lepe mesečne sobe in dobre preskrbe. Živčno pa je bolehal, trpel je tudi na ledvicah in se je nekaj časa zdravil v bolnišnici. Kakor vsakega emigranta, je tudi njega duševno precej potrolo dolgo življenje v izgnanstvu. Pričakoval je amnestije, da bi se srečno vrnil domov. Žal mu to ni bilo dano. Vsi, ki so ga poznali — tako končuje pismo — se ne morejo živjeti v očiščeni, da bi bil Josip Radev zmožen česa netaktnega. Želó mu lahek počitek v naši zemlji.

Brezplačen zdravniški pregled prebivalstva vsega celjskega sreza

Krajevna protituberkulozna liga v Celju je izdala na prebivalstvo mesta Celja in celjskega sreza naslednji razglas:

Tuberkuloza ali jetika je nalezljiva bolezen, kakor ošpice, škrlatinka in tifus. Ona ne izbira svojih žrtev niti po starosti, niti po stanovih. Napada in ubija odrasle in mladino, ter celo dojenčkom ne prizanaša. Na jetiki more zboleli delavec, kmet in gospod, bogataš kakor siromak. Ta nevarna in zahrbitna motilka uniči letno tisoče življenj, posebno mladih, ki so polna upanja za boljše bodočnost, polna veselja do življenja in volje do dela.

Cepprav je tuberkuloza nevarna nalezljiva bolezen, je zdravniški veda vendar uspešno ustaviti njeno pogubonosno delo, uspele je ozdraviti in rešiti bolnika, ki je pravčasno iskal in našel zdravniško pomoč. Tuberkuloza je ozdravljiva kakor vsaka druga bolezen, ako bolnik ne odlašja z zdravniškim

pregledom, temveč se zaupa takoj zdravniku in se zdravi po njegovih navodilih. Upoštevati mora njegove nasvete glede življenja, prehrane, počitka in ostalih preventivnih predpisov.

Krajevna protituberkulozna liga v Celju si je zastavila nalogo da omogoči v zvezi z državnim protituberkuloznim dispanzerjem v Celju pregled vsega prebivalstva celjske mestne občine, pa tudi prebivalstvo vsega celjskega sreza. Dolžnost vsakega prebivalca v njegovem lastnem interesu, kakor tudi v interesu njegove družine in okolice je, da pride na prvi kontrolni pregled v protituberkulozni dispanzer v Celju. Da pa omogočimo kontrolni pregled tudi vsem onim, ki bi ne mogli priti v Celje, bodisi zaradi oddaljenosti, bodisi iz drugih vzrokov, smo ukrenili potrebno, da se ti prebivalci morejo prijaviti h kontrolnemu pregledu plačujoč pri najbližnjem zdravniku in to brezplačno.

Prav posebno pa vabimo vse prebivalce, ki dosedaj še sploh niso bili preiskani v dispanzerju, kakor tudi vse, pri katerih je jetika v družini, pa tudi vse one, ki živijo v bližini jetičnega bolnika. Pozivamo vse slabotne in slabokrvne, kašljajoče, kakor vse tiste, ki čutijo bolečine v prsih, so brez teka, hujšajo, se pote pončijo — kratka vse prebivalstvo Celja in celjskega okraja, da poišče zdravnika.

Valo Bratina:

Neverjetna, a resnična

Valo Bratina zna pisati podlistke, kratke, šegave, ljubezne prigodbe. Piše, kakor pripoveduje, v tem skoraj da ni razločka. Tu danes, ob njegovem, prazniku 25-letnega dela, ena taka njegova kratka in fletna stvarca:

Veliko senzacijo smo imeli tokrat pri nas. Botrček nas je bil obiskal. Krstni botrček naših dveh nadebudnežev — trilet, nega in šestletnega državljanca. Iz dežele hrvaške je bil prispel, botrček iz belega Zagreba, takorekó. Prinesel je seboj kar za pol vagona kolačev: fig tržaških, keksov, čokolade in bombonov, avto, voz, konjčke in rožice, da, celo harmoniko in vlak... Prav, kakor na Miklavževu.

Sijajno smo se imeli ves večer. Brezhibno so potekali razgovori zabavni. Bilo je smeha, radosti, vrisa, krika polne kože dokler ni udarila slovesa ura...

Čudno naključje je hotelo, — kdo bi razjamil temna pota usode — da je botrček v predebi zašel. Napadna vrata je pač odprl: namesto na stopnišče, v... Kako bi rekel... v... no, saj to si lahko vsakdo misli.

»Ker sem že tu naj bo — si je mislil botrček in zaklene vrata za seboj. Toda,

Prvi pregled vsega prebivalstva je polnoma brezplačen. Protituberkulozni dispanzer v Celju v Zdravstvenem domu v Gregorčičevi ulici bo izvrševal te preglede (z Röntgenom) vsak torek in petek od 14. do 15.

»Zdravemu varstvo, bolnemu pomoč. To bodi geslo vsakega občana Celja in okolice celjskega okraja.

Najdba zlatnika cesarja Honorija

Ptuj, 12. maja.

Pred kratkim so našli na njivi v Gorici pri Sv. Marjeti niže Ptuj zelo dobro ohranjen zlatnik cesarja Honorija. Že večkrat so tam na bližnjih njivah odkopali ostanke rimskih stavb, mnogokrat tudi zadelali na pepelnate grobove. Pri Zamošnjih tik ob Pesnici se dobro vidimo sledove velikega rimskega stavbnega kompleksa in nekdanje rimske ceste. Trditelj celotnega, da je tam stalo rimsko taborniško. Muzejsko društvo v Ptuj je raziskovalo ob koncu prejšnjega stoletja bližnje okolice, žal pa nimamo o tem nobenih natančnejših zapisov. Izkopali so razne keramične ostanke, opeke s pečati, svetilnice in rimske novce. Kmetje pripovedujejo, da so pri regulacijskih delih našli v strugi Pesnice še pilote rimskega mosta. Najlepše reči so našli pred nekaj leti, ko so v Forminu odkrili izdatno latensko grobišče, v katerem so bili nekaj zviti železni mečev in suličnih osti, lepe železne fibule — zapanke in druga drobniarija, ki so v zbirki g. Mikla pri Sv. Marjeti. Verjetno je, da je bila tu ob stari rimski cesti v Peto, vijo večja nasebina.

Na našem zlatniku vidimo na sverzu proti desni obrnjeno poprsje rimskega cesarja Honorija, ki je odel s cesarskim oblačilom in nosi na glavi zlati diadem. Napis okoli se glasi: D. N. HONORIVS P. F. AVG. Reverz nam kaže cesarja, obrnjena proti desni ter stoječega z levo nogo na ujetniku. V desnici drži Honorij zastavo, v levi pa na krogli korakajočo boginjo zmage Viktorijo. Vse prizor je obdan z napisom VICTORIA AVGG. pod njim pa COMOB. Razen tega sta na obeh straneh cesarjevega lika črni SN.

Honorij je bil drugi sin cesarja Teodozija. Rodil se je v Carigradu l. 384. po Kr. in je umrl leta 423 v Raveni za vođenico. Pod njim je Alarik s svojimi Goti strašno opustošil Italijo in popolnoma oplenil Rim. Dočim se je še nadalje obdržalo vzhodno rimsko cesarstvo, je »nepremagljivi in večni Rim« životarlil do l. 476.

A. S.

Še o plačilnih nalogih z magistrata

Ljubljana, 12. maja

Cital sem pojasnilo mestnega magistrata o »plačilnih nalogih«, objavljeno v »Jutru« 11. t. m. Vse bi bilo v redu, toda pogreška je v Praviščniku. Ze tu je mestno računovodstvo napravilo generalno napako, ki je osevijo mestni svet in s'ednjic ba je finančno minist'vstvo. To so upravni organi, ki se lahko zmotijo v svojih predlogih in sklepih v upravnem postopku. Ni pa to še pravilno in absolutno veljavno, ker bodo o tem govorile še sodne instance, upravno in državno sodišče.

Imam v rokah plačilne naloge, za zgradarino in davščine, ki jih predpisuje občina na podlagi uradno ugotovljene kosmate najemnine. Kakor se glasi plačilni nalog, je bila za dotično hišo za l. 1936, uradno ugotovljena kosmata najemнина 171.480 din ter je od tega zneska predpisana tudi zgradarina. Mestni magistrat je za l. 1936, predpisal vodovodno naklado, gostaščino in kanalsko pristojbino po plačilnem nalogu, ki ga imam v rokah od istega zneska, kakor ga je ugotovila davčna uprava, to je od 171.480 din. Za leto 1937 je ostalo pri istem, zgradarina od 171.480 in vodarina od 171.480 din. Za leto 1938 kosmata najemнина še ni ugotovljena, ker davčna uprava na podlagi prijav, ki smo jih vložili v novembru 1937, odmere še ni izvršila. torej kosmate najemnine še ni ugotovila.

Za leto 1938 je mestna občina že sedaj kosmata najemнина še ni ugotovljena, predpisala vodovodno naklado itd. za leto 1938/39 spet od 171.480 din.

Tu je jasno, da en člen v verigi manjka. Načelo, ki je veljalo do sedaj vedno in tudi za leto 1936, in 1937, mora dosledno veljati tudi za leto 1938/39, četudi morda finančni uspeh za mestno občino ni tako ugoden, kakor sedanj, neutemeljen.

Kakor pobirajo država zgradarino, občina in banovina doklade za l. 1938 začasno do definitivne odmere zgradarine po predpisu predložitve leta, prav tako bi mora-

joj! Ključ zaskočil, botrček ne more ven...

Da, da: lop, past, zagrmi, botrček se v pasti kislo držl...

Mi vsi v skrbah, nadebudneži pa v divji smeh.

Čas hiti, botrčku pa se na vlak mudi. Skratka: traraaaa... traraaaa! Senzacija!

Kaj vse smo ukrenili, da bi ubogega botrčka rešili. Dali smo mu celo smrtno nevarno nasvet. Da, prav prijazno in čisto natančno smo ga poučili.

Botrček, smo rekli, splazi se na oken. Ček zavilhi se z vsó silo — tako smo rekli — okrog vogla do drugega okenčka, pa boš priplezal, kakor čez Konja — Presega (v Kamniških planinah), skozi šrambo nazaj do nas.

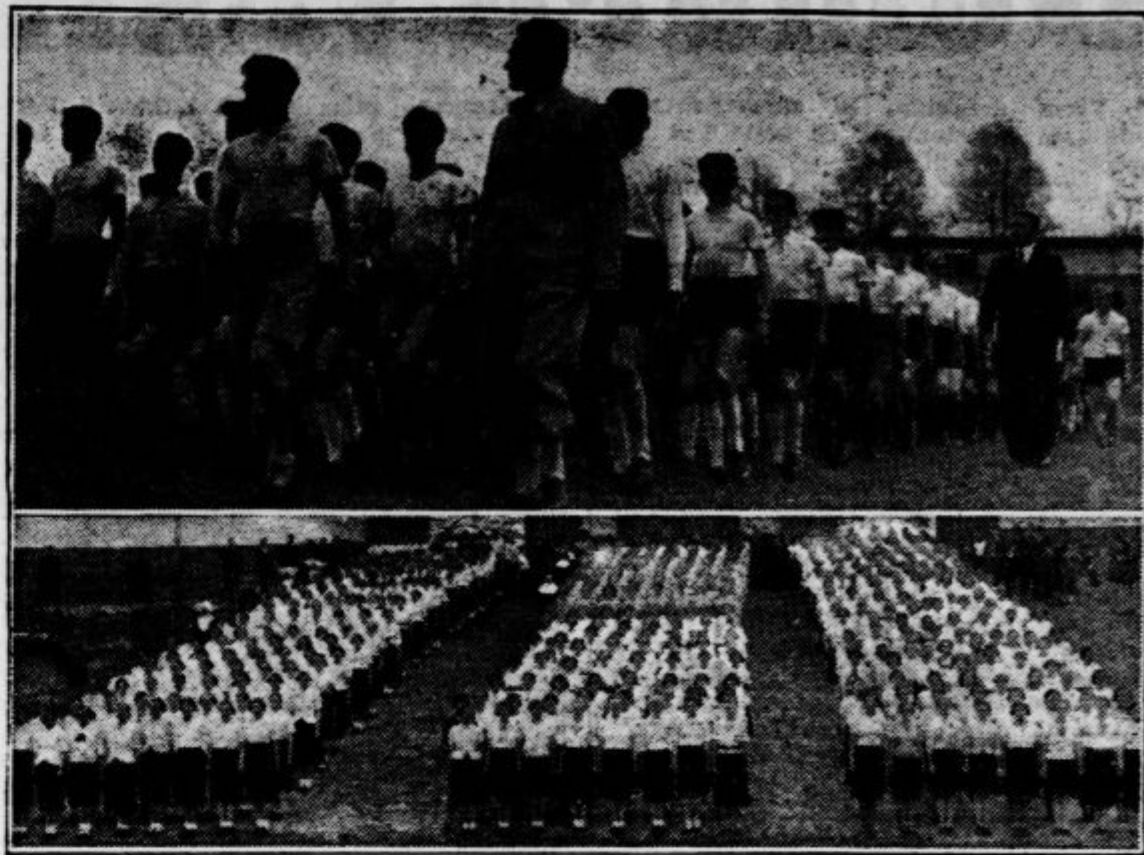
Zadnja bilta je bila to, za katero smo se obesili in nle hudega si nismo mislili pri tem mi, odrasli.

Otroka pa tedajci v jok: »Za boga, ne, čez Konja ne! To je nevarna tura.«

Pa res ni šel čez Konja. K sreči je bilo okno preozko za botrčkov trebušek in tako se pri najbolj volji ni mogel v nevarnost podati.

Šele moji vilmilski spretnosti se je začelo posrečilo rešiti ga iz mučne ječe. Trenutek zadnji privrhlili smo na kolodvor. Vjeli vlak za rep in botrček je srečen jadral na Hrvatsko...

Telovadni nastop meščanskih šol

V nedeljo dopoldne se nastopili na Stadiomu dijaki in dijakinje vseh ljubljanskih meščanskih šol. Učne odredbe določajo take nastope pred zaključkom šolskega leta obvezno za vse srednje in meščanske šole. Kakor v soboto srednje-šolsko dijaštvo, se je v nedeljo tudi dijaštvo meščanskih šol odlikovalo s vzorno pripravljenimi in skrbno izvajanimi vajami, ki so napravile veselje tisočim gledalcem, posebno še starešem nastopajočih. Na sliki zgoraj je videti šolarja, ko korakajo na telovadišče, spodaj pa dekleta.

Odličen sokolski nastop v Kranju

Istčasno, ko so imela ljubljanska in okoliška sokolska društva svoj imponantni obrambni zbor, je priredil Sokol v Kranju javni nastop, ki je privabil na letno telovadišče mnogo sokolskih pripadnikov. Izbrani telovadni spored (posebno še krasne proste vaje) je v resnici vsakogar zadivil. Veliko število nastopajočih, od prizkuženih sokolskih borcev do dece, je izpričevalo, da moč kranjskega Sokola še vedno raste.

»Le naprej, brez miru!« je pogumno pela sokolska mladina

la ravneti mestna občina glede svojih davščin, ki se naslanjajo na osnovo zgradarino ugotovljeno po davčni upravi.

Po mojem mnenju je pogreško napravilo že mestno knjigovodstvo odnosno vršilec dolžnosti občinskega finančnega referenta že v poročilu na mestni svet. Ko je lani, nekoč v pogovoru bilo izraženo mnenje, da je ta gospod še premlad, da ima premalo skušenj in prakse, je neki mestni svetnik naravnost osorno odgovoril: »Se bo že naučil, kar še ne zna« — Ampak, če bo ta učna doba segala tako globoko v žep davkoplačevalcev, bo precej draga! Sicer pa to občino nič ne stane; nasprotno: taka pogreška, ki je samo finančna špekulacija, polni njene blagajne — in to je glavno! Saj račun plačujejo drugi!

M. S.

Potujoča protiplinska razstava

Ljubljana, 12. maja

Da bo prebivalstvo poučeno o obrambi proti napadom iz zraka v primeru vojne, je bila prirejena protiplinska razstava na železniških vozovih, ki je že lani vzbudila precejšnjo pozornost, letos si bo pa to razstavo lahko ogledalo še prebivalstvo v krajih, kjer je še ni bilo. Vlak s protiplinsko razstavo se ustavi v naslednjih dneh po tem-le voznem redu:

12. maja ob 20.08 v Zagorju, odhod 14. maja ob 20.20, prihod na Savo 14. maja ob 20.41, odhod 15. maja ob 21.15, prihod v Litijo 15. maja ob 21.32, odhod 17. maja ob 22.10, prihod v Kresnice 17. maja ob 22.30, odhod 18. maja ob 22.40, prihod v Laze 18. maja ob 23.06, odhod 19. maja ob 23.38, prihod v Zalog 19. maja ob 23.58, odhod 20. maja ob 18.35, prihod na Brezovico 21. maja ob 2.11, odhod 21. maja ob 18.47, prihod na Vrhniko 21. maja ob 19.07, odhod 23. maja ob 17.09, prihod v Borovnico 24. maja ob 3.02, odhod 25. maja ob 3.29, prihod na Verd 25. maja ob 4.11, odhod 26. maja ob 4.21, prihod v Logatec 26. maja ob

4.53, odhod 28. maja ob 5.40, prihod v Planino 28. maja ob 6.03, odhod 29. maja ob 6.08, prihod na Rakek 29. maja ob 6.28, odhod 30. maja ob 16.35, prihod v Trzin 31. maja ob 8.02, odhod 1. junija ob 8.11, prihod v Domžale 1. junija ob 8.20, odhod 3. junija ob 9.20, prihod v Jarše-Mengeš 3. junija ob 9.33, odhod 4. junija ob 10.20, prihod v Kamnik 4. junija ob 10.45, odhod 6. junija ob 8.55, prihod v St. Vid-Višmarje 7. junija ob 4.33, odhod 9. junija ob 4.48, prihod v Medvode 9. junija ob 5.01, odhod 10. junija ob 5.44, prihod v Skofjo Loko 10. junija ob 6.07, odhod 12. junija ob 7.02, prihod v Kranj 12. junija ob 7.24, odhod 16. junija ob 6.47, prihod v Tržič 16. junija ob 7.16, odhod 17. junija ob 5.27, prihod v Podnart-Kropo 17. junija ob 9.12, odhod 18. junija ob 9.31, prihod na Lesce-Bled 18. junija ob 10.07, odhod 20. junija ob 11.05, prihod na Jesenice 20. junija ob 11.47, odhod 24. junija ob 6.00, prihod na Dovje-Mojstrano 24. junija ob 6.22, odhod 25. junija ob 6.32, prihod v Kranjsko goro 25. junija ob 6.59, odhod 25. junija ob 20.10, prihod na Dobravo-Vintgar 26. junija ob 5.46, odhod 27. junija ob 13.01, prihod na Bled-jezero 27. junija ob 13.13, odhod 28. junija ob 13.38, prihod v Bohinjsko Belo 28. junija ob 13.48, odhod 29. junija ob 13.58, prihod v Nomenj 29. junija ob 14.22, odhod 30. junija ob 14.27, prihod v Bistrico-Bohinjsko jezero 30. junija ob 14.41, odhod 1. julija ob 18.56.

Vabimo prebivalstvo, da povsod obišče to zanimivo in poučno razstavo.

K Bernardu Shawu je prišel mlad študent in mu povedal, da je opustil študij medicine, ker se hoče posvetiti pisateljstvu. Da bi si pridobil za človeštvo zaslug, »Zavoljo tega vam ni treba postati se pisatelj,« je odvrnil Shaw. »Zakaj ne?« je vprašal študent, »Nu, za človeštvo ste si pridobili zaslug že s tem, da ste opustili medicino,« je menil Shaw.

Len dar: Zgodbe brez groze

Takole se je vršilo zaslivanje. Kje je torej ključ?

V činem molku.

(Črka R mu namreč še ne gre natanko po predpisih z jezika.)

Kako v črnem morju? Kako pa je prišel tja?

Kako? Vigu sem ga, v črno morje?

Ne.

Kam pa?

V klozet.

Potem pa ni v črnem morju.

Je!

Kako to?

Velaj sem ga vigu v klozet. Ponoči je šel v Ljubljano, iz Ljubljance v Donavo in zdaj je že v činem molku.

Ostrmeli smo vsi, liki Lotova žena. Kdo tudi ne bi! Utelovljitev je bila eklatantna znanstvena tako rekoč. (Spomnil sem se, da sem bil nekoč starejšemu, šestletnemu nekaj iz vodoslovja razkladal.)

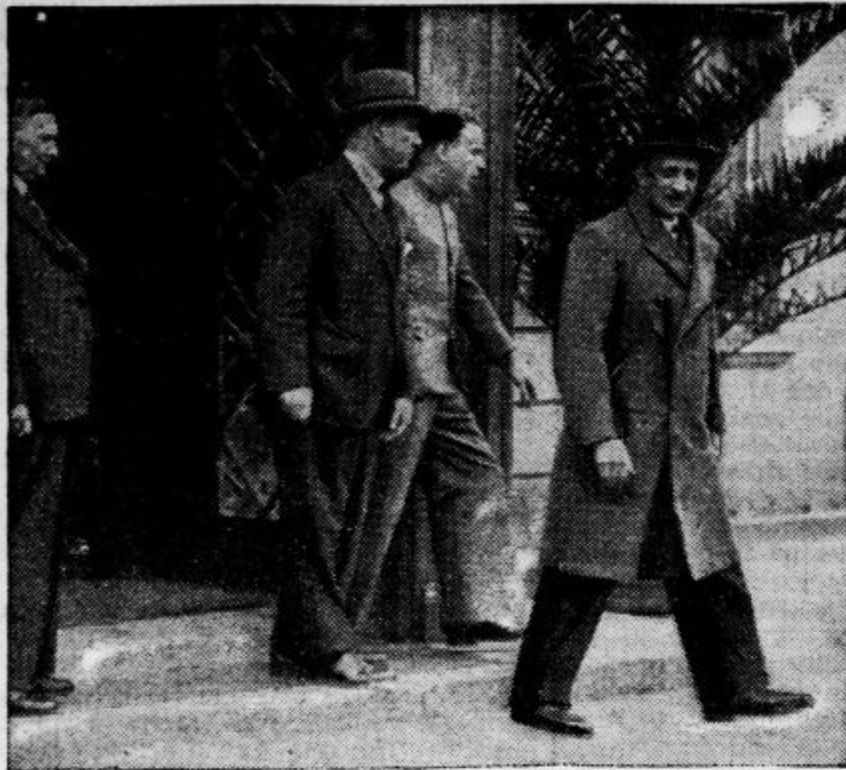
Toda še je bilo treba razgonetiti vzrok tega črnega zločina. Kako mu priides do živega? Namršim obrvi in iznova se začne krvava bitka.

Zakaj pa, zakaj, prijateljček, si vrgel ključ v črno morje?

Zakaj, zakaj?

Ali ni botrček včeraj brzojavil, da pride na obisk? No, vidiš, prijateljček, zato!

Sestanek diplomatov v Ženevi

Levo: Francoski zml. minister Bonnet na poti v hotel —
Desno: Prihod angleške delegacije s lordom Halifaxom

Skrivnost prostosti človeške volje

Prof. Max Planck: Slučajev ni! — Povsod so na delu
nespremenljivi zakoni

Prof. Max Planck, slavni fizik, uteme-
ljuje kvantne teorije in Nobelov nagra-
jenec, ki je pred kratkim učakal osemde-
seto leto, je v zanimivem predavanju raz-
pravljal o stališču moderne fizike do na-
ključij. Ko je snoval svojo teorijo, je de-
jal, da je naletel na pojave, ki v svojih
zadnjih zaključkih zakon vzročnosti, na
katerem temelji vse naše spoznanje, na
videz naravnost razveljavljajo. Tedaj se
mu je prvič vsililo vprašanje o zakonito-
sti vsega, kar se dogaja.

Čim dalje stopa moderna znanost, tem
bolj se ji kaže, da so tudi tam, kjer smo
nekoč domnevali naključja ali nerazlož-
ljive tajne sile, na delu nespremenljivi za-
koni. Vsi vemo, da more današnje nara-
vostje pojasniti marsikaj, kar je bilo
nekoč nerazložljivo. Mimo tega pa uvide-
vamo, da je mogoče s pripomočki moder-
ne psihologije izvajati tudi komaj dojem-
ljive gibljaje, ki vodijo naše odločitve, iz
dejstev, ki jih je mogoče jasno spoznati.
Z napredujočim spoznavanjem duševnih
gonov nastaja vprašanje, kje je med vse-
mi mogočimi goni in drugimi motivi še
kaj prostora za odločitve proste človeške
volje? Ali smo ljudje sploh še odgovorni
za naša dejanja? Ali ni odgovorno zanje
nekaj drugega, kar deluje v nas in za kar
sami ne moremo biti odgovorni?

Znanstvenik, ki se od zunaj približuje
človeški duši vidi v njej vedno le zakoni-
te pojave, to, kar je odvisno od trdnih sil
— z eno besedo to, kar je določeno že v

naprej. V mnogih primerih gre lahko ta-
ko daleč, da napove, kako bo določen člo-
vek v določenem položaju ravnal. Povsod
se kaže tu naraščajoče spoznanje o zako-
nitosti duševnih dogajanj in skozi vsa na-
ša znanost gre ta poteza determinizma.
Skoraj bi celo rekli, da znanost ni nič dru-
gega nego razvoj do čedalje širše posega-
jočega determinizma. Šele tam, kjer za-
konitost tako dobro poznamo, da nam je
mogoče z njo napovedati bodoče stvari,
lahko govorimo o pravi znanosti.

Kar se tiče uporabe teh misli glede pro-
blema človeške volje, lahko trdi-
mo, da more psiholog, ki od zunaj opazu-
je človeka, računati vedno samo s trdni-
mi duševnimi zakoni. Seveda pa naša psi-
hologija danes še ni toliko razvita, da bi
mogla doznati res vse činitele, ki so po-
trebni tudi za najmanjša človeška de-
janja. Vendar pa je psiholog opazovalec
tako rekoč že po poklicu dolžan biti de-
terminist. Njegova naloga je vendar ta,
da spozna in pojasni čim več duševnih za-
konitosti.

Toda človek vidi samega sebe ne samo
od zunaj, temveč tudi od znotraj. Nikoli
mu ne bo mogoče pregledati s hladnostjo
opazovalca svojih lastnih nagibov. Vsi za-
koni, ki jih lahko opazuje zunanji opazo-
valec, ostanejo delujočemu samemu skri-
ti. In v tem dejstvu, pravi prof. Planck,
leži skrivnost prostosti človeške volje.
Volja je sicer objektivno vezana, subjek-
tivno pa prosta, je formula, ki izvira iz
njegovih razmotiranj.

Nevarna zasebna tajnica

Oškodovala je filmsko igralko, še prej pa je podpisala
ponarejene čke

Znana francoska filmska igralka Simo-
na Simonova, ki deluje v Hollywoodu, je
pred kratkim obtožila svojo zasebno taj-
nico, neko Sandro Martinovo, da ji je
kradla denar in jo oškodovala za znatne
vsote.

Martinova, ki je bila dotlej velika prija-
teljica filmske igralkice, je te obtožbe v
javnosti ostro zavrnila in izjavila, da bo
sodna razprava pravila na dan zelo zani-
mive stvari o zasebnem življenju igralkice,
sama pa bo razkrila mnoge stvari, ki bo-
do osvetlile moralno vrednost filmske dive.

Sedaj je policija ugotovila, da je San-
dra Martinova istovetna z žensko, ki jo
je iskala še deset let zavoljo raznih sle-

parstev. Imela je navačo, da je svoje žrt-
ve strašila z izsiljevanjem, kadar so od-
krile njene sleparije. V resnici se imenu-
je Atena Aleksandrova in je hči nekega
bivšega pravoslavnega škofa v Seattleu.
Svoječasno se je izdajala za hčer neke ze-
lo bogate družine in je v njenem imenu
podpisala veliko število ponarejenih čekov

Strelci med živalmi

Peščena zrna in vodne kaplje kot strelivo

Velik del živalstva more živeti le od
lova in ropa. Da si ulove svoje kosilo,
uporabljajo živali vse svoje organe, zo-
bovje, kremplje itd. So pa živali, ki ima-
jo za to na razpolago celo »strelno«
orožje, pastir in podobne pripomočke.

Najbližji primer lova s pastmi med ži-
valmi nam daje zloglasni volček, ki je
prav za prav ličinka kačjemu pastirju po-
dobne žuželke. Ob sončnih in peščenih po-
teh gradi volček svojevrstne lovne jame.
Ker je preveč neokreten, da bi ulovil svoj

plen v teku, si gradi majhne, lijsaste jame,
v katere naj bi njegove žrtve padale. Že
zgraditev takšne jame je za komaj centi-
meter dolgo živalico veliko delo. Najprej
izkoplje krožni jarek, prvi obroč vdolbi-
ne, ki se navzdol čedalje bolj zožuje, po-
tem sledijo drugi, čedalje manjši in globlji
obroči, z glavo izmetava pesek iz ja-
me. Ko je lijak pripravljen, se ličinka
skriva v mogočnimi čeljustmi na dno in
preži. Če se prikaže kakšna mravljica ob
robu jame, zdrtijo peščena zrna na dno in
mravljica pade v jamo. Če ji uspe, da se re-
ši groznih klešč, s katerimi jo zagrabi li-
činka, vendarle ne more uiti. Najpomnejše
ob robu jame pade nanjo dež peščenih
zrn, ki jih je volček s svojim širokim vrat-
nim ščitom zagnal vanjo. Zopet pade na
dno in v drugič se kleščam ne iztrže več.

Tudi med ribami je vrsta, ki na raz-
ne žuželke po vseh pravih strelja. Kot
izstrelke uporabljajo te ribe vodne kaplje,
ki jih zaženejo z veliko silo in čudovito
točnostjo proti plenu. Te ribe živijo samo
v rekah in nizkem obmorskem vodovju
Zadnje Indije, Indokine, severne Avstra-
lije in Polinezije. Med vodnimi rastlinami
skrite prežijo negibno na svoje žrtve. Kap-
lje, ki jih izstrelijo vanje žrtve omamijo,
da padejo v vodo in tu jih ribe požrejo.
Vodo izstreljujejo razbojnice skozi pripr-
ti gobec. Le redkokdaj se zgodi, da bi ne
zadela cilja. Kitajci in tudi Evropejci, ki
žive v teh krajih, drže te ribe v svojih
akvarijih in se zabavajo z njimi na ta
način, da jim molijo žuželke na palčicah.
Dostikrat pa se pri tem zgodi, da ustrelji
riba namesto v žuželko v oči opazovalca.
Škode ni imel od tega seveda še nihče...

Tudi za obrambo proti sovražnikom
uporabljajo nekatere živali streljanje. Naj
zanimivostno pa članek s primerom gose-
nice nekega gozdnega škodljivca. Te go-
senice imajo nevarne sovražnike v nekih
osah, ki polagajo svoja jajčeca v ličinke
in gosnice drugih žuželk in zaradi pozne-
je gosnice dobesedno od znotraj izžre. To-
da gosnica pozna to oso in neredko se
zgodi, da se ob njenem prihodu dvigne
ter izprazni vanjo svoj želodec. Osa po-
begne in gosnica je vsaj za trenutek re-
šena.

Oče križanke

V Kapetnem mestu je umrl Victor Orille,
eden izmed mnogih neznancev, ki bi se
jim pa svet moral zahvaliti za pomembne
izume. Orille je namreč oče križanke.

Pri neki avtomobilski nesreči je Orille
zakrivil smrt neke ženske in so ga zavo-
ljo tega obsodili na daljši zapor. Da bi si
tu krajsal čas, si je izmislil novo igro: po-
stavil je besede in stavke na kariran pa-
pir, tako da so se križale in nekega dne
je odkril, da je mogoče na ta način se-
staviti zanimive igranke. Njegov sistem je
zaslovel najprej pod angleškim imenom
»puzzles«. Ko je zapustil ječo, si je bil za-
služil že celo imetje. Sedaj je umrl popol-
noma osamljen v starosti 75 let.

Petorčice so dobile brata

Gospa Otilia Dionnova, mati kanadskih
petorčic, je pred nekoliko dnevi znova ro-
dila in sicer sina. Odkar so se rodile pe-
torčice, je to že drugi nje otrok, a že prej
jih je imela lep kup. Vsega skupaj je DL
omnova rodila 13 otrok in od teh jih 12
živi.

Najlepša Parižanka

Za kraljico pariških lepotic v l. 1938 je bila
izvoljena gdnja Lili Gillisova, 19-letna pevka
nekega gledališkega odra

Vlomilec pred sodniki

Razbojnik je premagal policista in ga vrzel skozi okno

Parižani čakajo s napetostjo, da se prične
razprava proti nekemu vlomilecu v draguljar-
ne, ki si je že davno tega utemeljil svojo
»glavot«. Laroche, kakor se imenuje ta mo-
žakar, Parižanom namreč nikakor ni nova
osebnost. Že šestkrat je stal zavoljo svojih
dejanj pred sodniki. Njegov zadnji vlomilski
pohod v neko draguljarno, pri katerem je
odnesel za 350.000 frankov dragocenosti, je
bil najuspešnejši.

Policija z njim ni imela lahkega dela. Po
nekih sledovih je ugotovila sicer njegovo
krivdo, toda preden ga je mogla prijeti, je
moral čakati, da njemu in njegovim pajda-
šem zmanjka denarja. Podnevi in ponoči je
opazoval hotel, v katerega se je Laroche
vrnil, kadar je končal kakšno svoje po-
tovanje. Končno je videla moža, ki je moral
biti po opisu Laroche in ki je stopil v hotel.
Eden izmed policistov se je postavil takoj
pred glavni vhod, drugi je zastražil zadnje
dvorišče, tretji pa je stopil za razbojnikom.
V veži je vprašal po njem, a preden so mu
odgovorili, se je Laroche sam vrnil po stop-
nicah. Imel je na nogah miroljubne klotu-
čevinate copate in v rokah lonec z mlekom.

Policist se je vrzel takoj nanj. Toda raz-
bojnik je bil močnejši. Zgrabil je policista
za vrat, nezvestnega moža je naložil na hr-
bet in ga zavlekel v prvo nadstropje, od
koder ga je vrzel skozi okno. Potem je ste-
kel v svojo sobo in se zabarikadiriral. Ko so
s težavo vdrli v sobo, je vlomilec že skušal
izginiti skozi okno. Na dvorišču ga je spre-
jel tam čakajoči stražnik, ustrelil vanj in
šele potem so mogli ranjenega moža spraviti
v zapor. Razprava bo dala zanimive vpogle-
de v življenje pariškega podzemlja in za to
se Parižani bolj zanimajo nego za kakšne
izmišljene kriminalne romane.

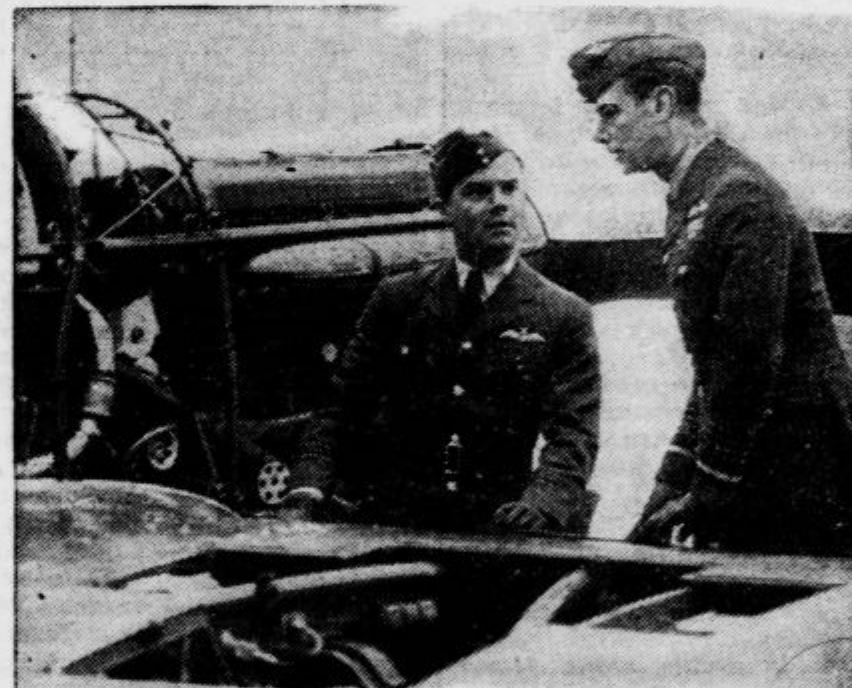
Vremenska raketa ubila dečka

11letni sin nekega dninarja iz Kromer-
ža je našel na travniku tako zvano »vre-
mensko raketo«, kakršne uporabljajo, da
preprosto nevihte (kar se sicer nikoli ne
posreči). Raketa ni bila dogorela. Dečko
se ni zavedal nevarnosti te najdbe in je
raketo doma položil v peč. Nastala je
strašna eksplozija, ki mu je odrgala obe
roki in ga tako poškodovala po ostalem
telesu, da je kmalu potem, ko so ga pre-
peljali v bolnišnico, umrl.

Bat'a zgradi letališko postajo

Na prostoru pariške svetovne razstave
podirajo češkoslovaški paviljon, ki ga bo-
do prepehali na češkoslovaško. Podiranje
je naročila tvrdka Bata, ki je paviljon ku-
pila za 800.000 Kč. Za prevoz ogromnega
gradiiva, ki bo zahtevalo 40 železniških
voz, mora tvrdka vrhu tega plačati 700
tisov Kč. Paviljon bodo postavili v bližini
Zlina na novo in bo rabil potem kot letal-
ska postaja.

Kralj nadzoruje letalstvo

Angleški kralj Jurij VI. v razgovoru s letalskim častnikom angleške vojske

Peščen vihar nad Dansko

Nad Dansko divja zadnje dni silen se-
verovzhodni vihar, ki prinaša s seboj
ogromne množice peska. Ta pesek je na
mladih setvah napravil velikansko škodo.
Posebno hud je vihar na Jutlandu. Brzo-
viak iz Kodanjskega v Aalborg je obstal na
odprti progi in ga je bila treba iz peska
naravnost izkopati. V nekaterih krajih je
zavoljo peska vladala takšna temota, da
so morali ob belem dnevu prižgati luči. Na
stotine avtomobilov je obšlo na dežel-
nih cestah, ker je pesek ustavljal delovanje
motorjev.

Hladnokrvni uradniki

Posebno hladnokrvnost so pokazali
uradniki neke banke v Canberri v Avstra-
liji.

Ko je bil obrat v banki baš najživah-
nejši, se je v kletnem prostoru poslopja
vnel kup papirja in drugih odpadkov. Dim
je kmalu napolnil vso hišo. Eden izmed
uradnikov je takoj pozval gasilce, drugi,
kakšnih dvajset po številu, pa so mirno
nadaljevali svoje delo, kakor da se ni nič
zgodilo. Njihova hladnokrvnost je vpliva-
la, da ni prišlo do panike med strankami.
Med tem so prišli gasilci, ki so požar
kmalu obvladali.

A NEKDOTA

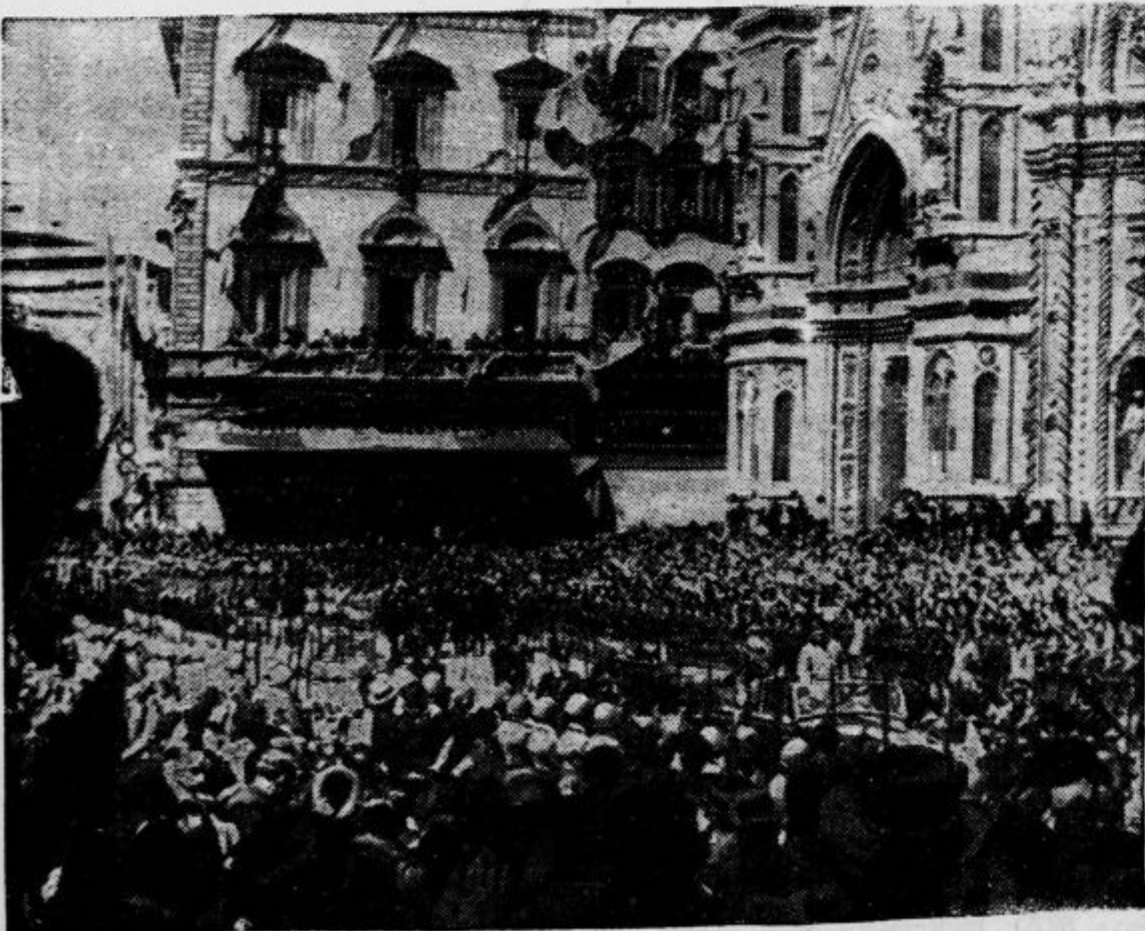
Slikar Adolf Menzel se je ves svoje ži-
vljenje držal daleč od žensk. Nekoč so ga
vprašali: »Kako to, da nimate na žensko
srca?« Menzel je odgovoril: »Zato, ker
imam zanje oko!«

VS AK DAN ENA

»Danes si ti na vrsti, da me uspavaš s
pesmijo...«

(»Esquiroc«)

Pred povratkom v Nemčijo se je nemški drž. kancelar Hitler ustavil v Florenci, kjer
so priredili Mussoliniju in njegovemu gostu velik sprejem

NAPOLEONOVA TAJNA LJUBEZEN

Zgodovinski roman

To je bil nes da šele korak, prvi začetek, odvisen od vseh mogočih vojnih naključij, a vendar je ta začetek dokazoval, da cesar ne pozablja svoje obljube. Ko je Marija Walewska zvedela o tem, je čutila, kako se ji počasi vrača mir v srce. Spet je mogla brez grenkobe misliti na Napoleona.

Grofica je živela v tem stanju pomirjenja, ko je nekega večera prihitela njena stara spletčica Daša ni ji naznanila, da sta višji dvorni maršal in neki drugi častnik pravkar siloma vdrila v hišo.

»Naj prideta«, je rekla Marija Walewska... Duroc je stopil pri vratih v kraj in spustil spremeljvalca naprej. Ta je odložil klobuk in plašč. Bil je Napoleon.

»Vi tukaj?«

Glas ji je trepetal. Cesar je stopil prav do nje. »Saj moram priti, Marie, ko tebe ni več k meni. Mar si menila, da sem te pozabil? Misel nate me niti za trenutek ne zapusti... In zdaj moraš biti zadovoljna z menoj. Stori sem marsikaj takega, da ti mora biti po godu.«

Nato je stopil še bliže in dodal:

»Ali si še huda name?«

Podala mu je roko... Vzel je drobno ročico, prepreženo z nežnimi žilicami, in si jo položil na srce. Ob tej toli nežni in pri takem moči tako nepri-

čakovani kretnji je grofica prebledela. Njene oči so se zaprle... Duroc se je bil tenkočutno odstranil.

Odslej je prihajal Napoleon sleherni dan.

Grof Walewski je bil zapustil Varšavo in šel ogledovat svoja posestva na Poznańskem, ki so jih bile pruske čete razdejale.

Čeprav je bila Marija Walewska nemirna in čeprav jo je pekla vest, se vendar ni več odtežala nežnostim svojega ljubimca, ki jo je skušal pomiriti in postajal v njeni navzočnosti plah kakor deček.

V teh dveh tednih pred svojim odhodom k vojski se je ukvarjal bolj z Marijo Walewsko kakor s svojimi vojaškimi načrti, in Duroc ga je mnogokrat našel slonečega z glavo med dlanimi, pred zemljevidom, ki ga ni niti pogledal, zakaj njegove misli so bile pri ženi, ki mu je polnila srce.

Napoleon jo je prosil, naj prisostvuje še nekaterim sprejemom. Hotel jo je videti pod žarečimi lučmi, v blišcu njene mladosti in njene nežne lepote. Marijina miloba in njen smehljaj sta mu dobro dela, ko je opravljal težke posle svojega cesarskega dostojanstva. Privolila je, dasi nerada. Pretirano spoštljivi sprejem, ki ji ga je pripravilo poljsko plemstvo, ta dokaz skritega navdušenja za novo Estero, jo je navdajal s sramom in zadregom. Vsi so se vedli proti nji kakor proti vladarici. Možeji sestrji, knežinja Jablanowska in grofica Birgendska, sta bili med varšavskimi visokimi damami prvi, ki sta jo obdali z obzirnim spoštovanjem in pohvalili njeno ravnanje. Braniti se ji ni bilo treba, kajti spriči njene skromnosti in tega, kar je bilo

znanega o njem skrivni muhi, ji niti nevoščljivost ni vedela kaj očitati.

Ta čas so se na Vzhodnem Pruskem zbirale ruske čete pod Bennigsenovim poveljstvom. Napoleon jim je hotel sredi zime zadati nepričakovani udarec, ki bi utegnil končati vojno, in je dal vojski povelje za pohod.

Njegovo poslednje snidenje z Marijo Walewsko je bilo polno ljubečih vdanosti. Le nerad jo je zapuščal, toda odhajal je, borit se zanj. Šlo je za usodo Poljske. Če zmaga — in na to se je zanašal — ji v spoštovanju položil pridobljene lavorike k nogam... Obljubil je, da ji bo vsak dan pošiljal slova. Ganjena se mu je zahvalila... Ko jo je poslednjič stisnil k sebi in zapustil palačo, je šele začutila, kako močna je bila vzlic vsemu njena navezanost nanj. In storila je, česar doslej ni delala: jela je vpletati Napoleonovo ime v svoje molitve...

Prvi sli so prinašali samo poročila o uspehih. V vseh bojih so bili Francozi zmagovalci. Pripravljala se je velika bitka: bitka pri Ilavi. Bennigsen se je tamkaj z 80.000 možmi dvanaest ur upiral srditim Bessièrovim in Davoustovim napadom. Nazadnje, ob osmih zvečer, so plamenice, ki so jih prižgali na francoski črti, zasvetile umiku Rusov in širnemu polju mrtvih, ki ga je zagrinjal novi sneg.

Hvalnico, ki jo je zapovedal Napoleon, so peli v poljskih cerkvah brez veselja, kajti stvar je bila vzlic zatrdilom vojnih poročil še neodločena. Vojne nikakor ni bilo konec. Narobe, treba je bilo ostati

v zimoviščih, pripraviti polke za nadaljevanje pohoda in preložiti odločitev na kasnejši čas.

To pot Marija Walewska ni dobila sporočila po slu. Duroc je sam prišel k nji. Cesar, ki se je bil nastanil v Finckensteinu in je tam čakal, da bi mogel nadaljevati operacije, jo je klical. Da je v skrbeh, razdražljiv, izmučen, je rekel Duroc; da ne more prebiti brez nje.

Višji dvorni maršal je bil utelešena odkritosrčnost in ni ničesar olesčeval: zanj je bila Ilava poraz. In Napoleon, tako daleč od svojih oporišč, z nepredirno Rusijo pred seboj, kjer so se zbirale neznane sile, da bi spomladu udarile nanj, je prvič v življenju čutil vse muke nemira.

Marija Walewska je med Durocovim pripovedovanjem po burnem utripanju svojega srca spoznala, da se ni zmožna upreti Napoleonovi prošnji. Če bi bil Napoleon zmagovalac, bi bila gotovo odšla; kajti tak odhod iz Varšave je pomenil zanj dokončno opustitev domačega ognjišča in priznanje svoje sramote. A zdaj, ko je bil Napoleon manj srečen, mu ni mogla odgovoriti: »ne!« Odločila se je še tisti mah in rekla Durocu, da je pripravljena in da odpotuje z njim jutri zjutraj.

Nato je šla k soprogu.

Pri tem svojem poslednjem koraku ni čutila ne obotavljanja ne slabosti. Čuvstvo, ki je bilo deloma bolesta radost mučenikov, deloma pa globoka zvestost, da s priznanjem vsaj nekoliko odkupi, kar je storila, ji je krepilo dušo.

Ogovorila je starca, ki je bil najprej osupel in nato pobit. Ponižno, z enoličnim glasom, mu je povedala vse:

Mali oglasi

Službo dobi

Beseda 1 Din. davek 3 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din Najmanj 17 Din

Frizerko ali

frizerja
Hčem z brivko frizerskim obzornim v stalno službo, za lep kraj Slovenije. Anton Bombek, Grabona 71, Sv. Jurij ob Ščavnici. 11894-1

Natakarje

jelenoče potrebne Hotel Ko-op, Gond Martuljek pri Kranjski gori. Pisarne ponudbe na upravo hotela. 11859-1

Restavracijska

kuharska
perfektna ter zmožna samostojno voditi obrat kuhinje, stara do 45 let, dobi takoj mesto. Ponudbe s sliko na hotel »Novi svet«, Maribor ob Ščavnici. 11842-1

Krojaškega

pomočnika
sprejem takoj. Vidmar Ludvik, Trebnje. 11873-1

Frizerko

splošno moč, po možnosti večjo nemščino, sprejme Salon Godina, Sv. Petra cesta 3, Ljubljana. 11881-1

Absolventa

tehnične srednje šole ali trgovske akademije, začetniška, ki obvlada popolnoma tudi strobovski in nemški jezik, s prvotnimi referencami, sicer svetovno zavarovalnica. Ponudbe pod šifro »Bodočnost 111« na ogl. odd. Jutra. 11792-1

Pisarniško moč

v ljubljani bivačo, hitro strojno in računalniško, ki perfektno obvlada tudi nemščino in strobovsko sprejme. Ponudbe pod šifro »Uradovanje na ogl. odd. Jutra. 11821-1

Službe išče

Vsaka beseda 50 par davek 3 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din Najmanj 17 Din

Mlad mož

spreten in okreten, zna nemško in slovensko, želi primerno službo pomočnega delavca, sluge, tanzalca ali kaj podobnega. Je popolnoma neoporečen preteklosti, pošten, vreden in zanesljiv človek prijetne zunanosti. Ponudbe pod šifro »Hvalica za zasluge na ogl. odd. Jutra. 11820-2

Dekle

22 let, vajeno vseh del, želi mesto v pekarni ali podobno. Gre tudi k majhni družini. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Delovna 22«. 11864-2

JANKO TIČEK IN NJEGOV OČF

84

»Čakaj,« si je mislil kmet, »če se podvizam, pridem ravno še na ono stran!« Zagnal se je in skočil na sredo deske. A prav tedaj se je očetu posrečilo, da jo je odtrgal, in — štrbunk! — je padel kmet v vodo!

Auto, moto

Beseda 1 Din. davek 3 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din Najmanj 17 Din

Avto zamenjam

za motorno kolo
4-5 sedežni odprti športni voz dam za motor 250-500 ccm, tipa 1937. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »V dobrem stanju«. 11872-10

Več rabljenih

avtomobilov
DKW limuzino in kabriolet PONTIAC, pripraven za taksi, CHEVROLET mod. 1936, vsi limuzine, PAKARD 7 sed. etc. zelo ugodno prodajo po likvidnih cenah. DKW zastopstvo J. Lovše, Tyrševa 35. Telefon 27-28. 11782-10

Kolesa

Kupci koles!
Oglejte si zalogo trdnih JERSE v javnem skladišču turk, Kotnikova 12, poleg električne. Telefon 11875-11

Lepa vogalna

parcela
ugodno napravljen v bližini remize. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 11768-20

Stanovanje

Beseda 1 Din. davek 3 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din Najmanj 17 Din

Stanovanje

kjer se sedaj nahaja trafika, oddam samo invalidu. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 11868-21

Enosob. stanovanje

v podprilici, oddam. Poizve se: Igriska ul. 14-11. 11866-21

5-sobno stanovanje

oddam v vili, s poselsko sobo, verando in vsemi priključki. Blizu centra in Tivolija. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 11804-21

INSERIRAJ V „JUTRU“!

Izgubljeno

Damska ura

zlata, se je izgubila od Starca trga 1 proti tromostovju, Prešernovi, Tyrševi, Celovski do Keršiča z monogramom, deteino in letnico 22. VII. 1935. Pošten najditelj se naproša, da proti nagradi vrne na ogl. odd. Jutra. 11878-28

Denarnica

z denarjem se je našla. Pokopalska ulica št. 35, Strazičar. 11879-28

Uhan

sem izgubila od Goropove ulice do Franciskanske. Pošten najditelj naj ga odda proti nagradi na policijo. 11889-28

Ženitve

Vsaka beseda 2 Din davek 5 Din za dajanje naslova 5 Din Najmanj 17 Din

Šivilja

učena kuhanja, z nekaj govinami, želi poročiti gospoda z dobro službo. Prednost železničarji. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Zvestoba«. 11905-25

Dopisi

»ZZ«

Pridi v sredo popoldan gotovo. 11862-24

Osamljena

gospodična
želi spoznati drž. uradnika inega značaja, od 28-38 let. Ponudbe poslati na ogl. odd. Jutra »Idealna ljubezen«. 11863-25

Vignitve v oglašeni

oddelku dosepe
Absolutno varnost. Brez otrok 777, Boljši drž. urad. 11882-23a

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

INSERIRAJ V „JUTRU“!

ČISTO SVINJSKO MAST

prvorazredno, standard-ekspozitno, v zabojih po 25 kg. neto, počenši od 100 kg.

razpošilja
G. Predović,
Vrhovčeva 10. Zagreb 2.

SAŠA

naš up in naš ponos.
Pogreb bo v petek, dne 13. maja t. l. ob 15. uri iz pravoslavne cerkve Sv. Cirila in Metoda na pokopališču k Sv. Križu. Prosimo tihega sožalja!
LJUBLJANA, dne 12. maja 1938.

JOVAN, GJURGJICA in DUŠAN HADŽI, starši in brat ter vse ostalo sorodstvo.

IVA GOSTIŠA roj. URBAS

POSESTNICA
Drago pokojnico bomo prepeljali iz hiše žalosti na pokopališče v Gor. Logatec.
Pogreb bo v soboto 14. maja 1938 ob 5. uri popoldne.

Žalujoci sin LOJZI in ostalo sorodstvo
Brez posebnega obvestila.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je preminula po težki in dolgotrajni bolezni v 36. letu svoje starosti naša ljuba mama, sestra, teta in svakinja, gospa

Vsem, ki so jo poznali po srcu in značaju, sporočamo, da nas je v četrtek zjutraj ob 2. po kratki bolezni v 76. letu svoje dobe zapustila naša nepozabna mati, gospa

Pogreb bo v petek, dne 13. t. m. ob 5. pop. iz hiše žalosti, Kamniška ul. št. 14, na pokopališču k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 12. maja 1938.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO KOSIRNIK, soprog in ostalo sorodstvo.

Žalujoci VINKO